

Larvik, den 12. februar 1946.

R A P P O R T

til

POLITIMESTEREN I LARVIK fra krim.assistent L.R.Nielsen.

Ad. Gjert Jahnsen, mistenkt
for landssvik.

Avhørt på Sem fengsel:

Gjert Jahnsen. (pers. tidligere an-
ført, gjort kjent med saken, for-
mantes og forklarer:

Høsten 1944 meldte jeg meg til skijegerbataljonen, og den 1. november s.å. reiste jeg til Kongsvinger hvor jeg lå forlagt 1 måned. Fra Kongsvinger ble jeg forflyttet til Mysen hvor jeg ble oppsatt i 3. kompani som besto av 130 mann og bare nye folk. I februar 1945 ble omlag 50 mann fra kompaniet under ledelse av Untersturmfuehrer Arnfinn Vik forlagt til Vikersund. Det ble sagt ved avreisen at man i den nye leiren ved Vikersund skulle få fortsatt utdanning i kjøreskole og polititjeneste. Personlig syntes jeg ikke om den nye utdanning idet jeg hadde meldt meg til fronttjeneste i Russland og mente derfor at den nye utdannelsen ikke var nødvendig. I den nye leiren ble det satt igang med fortsatt utdanning i eksersis og våpenbruk. Etterhvert ble enkelte gode skiløpere tatt ut og satt inn i tjeneste for å lete etter fallskjermnedsløpp. Senere ble jeg med på et par slike turer under disse turene fant vi et par tomme beholdere etter nedsløpp. Ingen arrestasjoner ble foretatt på de turene jeg var med. Tyskerne som også foretok slike streifepatruljer arresterte engang noen unge gutter. Etterhvert ble undersøkelsene foretatt med større avdelinger.

Nykjua
Den 10.3.1945 foregikk sammenstøtet ved Nykjua. Vi var også denne gang en større avdeling fordelt på 4-5 grupper med 3 mann i hver gruppe- lagfører for min gruppe var en tysker ved navn Pipereit. De nordmenn jeg kan huske var med i gruppen ved dette høve var: Holte, Irving Johansen, Leif Aadde, Nord-Trøndelag. Ved Nykjua oppdaget en av de andre gruppene en hytte som de bestemte seg for å undersøke nærmere. Fra dekkstilling hadde en av tyskerne sprunget frem mot hytta, han ble imidlertid skutt ned av folk som lå på hytta og også neste tysker som sprang frem ble skutt. Resten av gruppen ble da liggende i dekkstilling og beskytte hytta, deretter har de sannsynligvis gått til angrep. Herunder ble 2 HC menn skutt. Vår gruppe hørte skuddene og fikk ordre om å ta seg frem i den retning vi hørte skuddene. Gruppen ble under denne fremrykning med vilje forsinket av meg, jeg somlet mest mulig ved nedstigning av en høyde. Jeg var nemlig sterkt imot denne etterforskningen etter nordmenn. Da vi nærmet oss den gruppen som var i kamp hørte jeg en stemme som ropte "Vorsicht, Pipereit, zwei Mann mit Maschinwaffen." Jeg var da et stykke bak de øvrige i min gruppe og fikk ordre sammen med de andre nordmenn å ta oss rundt og søke å komme på baksiden av omtalte hytte. Også under denne fremrykning holdt jeg igjen og jeg bad den 17-årige Holte om å holde seg tilbake og være forsiktig. Da vi kom frem til hytta fan-

vi likene av de omtalte HS menn. Jeg hørte siden snakk om at Bernt Styrvold hadde skutt på den ene av disse to, men om hans skudd hadde truffet vet jeg ikke noe om.

Ad. Aksjonen i Ådal.

Denne aksjon nar jeg intet kjennskap til.

Ad. Aksjonen i Eggedal.

Ved trefningen i Eggedal var jeg ikke tilstede på selve kampplassen, men kan gi følgende beretning:

Om kvelden den 25. april sto hele avdelingen oppstilt, vi skulle ut på nattøvelser. Under oppstillingen fikk vi plutselig ordre om å tre av og vente på nærmere ordre. Straks etter fikk vi ordre om å stille opp på-ny, det ble delt ut skarp ammunisjon og Zugwachtmeister Müller ga beskjed om at vi skulle ut på innsats. Ute på leirplassen var det under oppstillingen ankommet med biler styrker fra Hirdens alarmenhet, Drammen. Sammen med hirden kjørte vi avsted hvorhen fikk vi ikke vite. Bilene stanset ikke før i grålysningen neste morgen, den 26. april. Vi fikk ordre om å gå av bilene og stille opp gruppevis, omlag 10 mann i hver gruppe. Senere viste det seg at vi var i Eggedal, og stedet vi hadde stoppet ved lå et stykke ovenfor Eggedal kirke. Gruppen fikk ordre om å marsjere innover i skogdistriktet. Etter en stund kom vi frem til et vann (Haglebuvann L.N.). Her ble styrken fordelt. 3 grupper fikk ordre om å ta seg frem på vestsiden av vannet og min gruppe skulle gå på østsiden. Omlag en halv time etter at vi hadde skilt lag hørte vår gruppe skytning fra vestsiden av vannet. Straks etter hørte vi også skudd rundt om oss, vi la oss ned idet vi gikk ut fra at det var oss som ble beskytt. Selv så jeg ingen av HS folkene, men en av karene, Leif Aadde, fikk et streifskudd i hodet. Vi ble liggende en stund og fikk deretter ordre om å trekke tilbake, ordren fikk vi av Untersturmfuehrer Helge Staff. Han kom nemlig til vår gruppe sammen med en ordonnans, Bjørnskår, Dovre?. Vi trakk oss tilbake helt dit hvor bilene sto parkert. I mellomtiden kom forsterkninger på omlag 20 mann fra Vikersund, det var karer som var blitt liggende igjen i leiren. Min gruppe ble sammen med de ankomne forsterkninger sendt tilbake til kampplassen. Jeg ble imidlertid liggende igjen på en gård fordi jeg hadde bruddt opp en gammel hofteskade. Neste dag kom styrkene tilbake fra kampfeltet, de brakte med seg så vidt jeg husker 6 sårede. Straks etter reiste avdelingen tilbake til Vikersund.

Ialt var det omlag 75-80 mann som ved denne anledning rykket ut fra Vikersund. 4 grupper ble som nevnt satt inn ved Haglebuvann og 3 grupper fikk ordre om å ta seg frem over Norefjell for å falle HS stillingene i ryggen.

Sjef for min gruppe var Kåre Brunsvær, og de øvrige norske som jeg kan huske var med var Finn Hasselknippe, Bjørnskår, Leif Aadde, Nord-Trøndelag.

I tillegg til de 7 nevnte grupper kom som nevnt senere omlag 20 mann til forsterkning.

Av folk jeg ellers husker var med i Eggedal bar brødr. Hasselknippe og Kjell Gregersen, Telemark.

I følge planen skulle hirdens alarmenhet støte til oss ved Haglebuvann, jeg så dog ikke noe til denne avdeling.

Etter aksjonen i Eggedal forekom ingen trefninger eller ak-

sjoner inntil kapitulasjonen kom. Da ble vi den 7. mai kjørt ned til Oslo og lå i en forlegning på Etterstad. Den 8. mai kom vi ned til Bygdø hvor vi skulle danne en sikring for Gimle der avdelingen oppholdt seg. Om morgenen den 9. mai fikk vi beskjed om å legge ned våpnene, det gjorde vi og fikk deretter lov til å gå. Selv meldte jeg meg samme dag på politistasjonen, Møllergt. 19, Oslo.

Ad. Henrettelsen av dessertører.

Jeg har ikke noe kjennskap til skytningen av dessertører på Akershus enn at Zugwachtmeister Muller en gang på oppstillingen jeg tror det var i mars eller i april 1945, ga beskjed om at en avdeling fra styrken skulle inn til Oslo. Så vidt jeg husker gjald det folk som skulle inn til Oslo for å fotografere seg. Da avdelingen kom tilbake hørte jeg at guttene hadde vært tilstede under henrettelsen av en dessertør.

Så vidt jeg husker var det Unterscharfuehrer Bang som ledet avdelingen inn til Oslo.

Lest opp og vedtatt.